

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud pro mládež ve veřejném zasedání konaném dne 8. ledna 2026 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Bednáře, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Štejra a Mgr. Ondřeje Kubů, v trestní věci mladistvého [redacted] narozeného [redacted] v [redacted], okres [redacted], bez pracovního poměru, trvale bytem [redacted], doručovací adresa [redacted] t. č. ve vazbě ve Vazební věznici [redacted] projednal odvolání mladistvého a odvolání poškozených Kmoníčka, narozeného [redacted], [redacted] narozené [redacted], [redacted] narozené [redacted], a Kooperativa pojišťovny a.s., Vienna Insurance Group, se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8, IČO: 47116617, proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, soudu pro mládež, ze dne 24. 10. 2025, č. j. 7 Tm 4/2025-1098, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek na základě všech podaných odvolání **částečně zrušuje** ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy poškozených [redacted] narozeného [redacted], [redacted] narozené [redacted], [redacted] narozené [redacted] a Kooperativa pojišťovny a.s., Vienna Insurance Group, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **při nezměněném výroku o vině, trestním opatření, zabezpečovací detenci a náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR znovu rozhoduje**

takto:

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se mladistvému ukládá povinnost uhradit k rukám jejich zmocněnkyně [redacted] advokátky se sídlem [redacted] poškozeným na náhradu nemajetkové újmy:

- [redacted] narozenému [redacted] částku **3 548 900 Kč** se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení,

- [REDAKCE] narozené [REDAKCE], částku 3 548 900 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení,
- [REDAKCE] narozené [REDAKCE], částku 3 000 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení,
- [REDAKCE] narozenému [REDAKCE], částku 3 548 900 Kč,
- [REDAKCE] narozené [REDAKCE], částku 3 548 900 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození [REDAKCE] narozený [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE], [REDAKCE] narozený [REDAKCE] a [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazují se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se mladistvému ukládá povinnost uhradit na náhradu škody poškozené **Kooperativa pojišťovně a.s.**, Vienna Insurance Group, Pobřežní 665/21, Praha 8, částku 945 668 Kč představující náhradu pojistného plnění vyplaceného za pracovní úraz poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] a částku 922 969 Kč představující náhradu pojistného plnění vyplaceného za pracovní úraz poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE], celkem tedy částku 1 868 637 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, soudu pro mládež (dále jen „krajský soud“), ze dne 24. 10. 2025 č.j. 7 Tm 4/2025-1098, byl mladistvý [REDAKCE] uznán vinným proviněním vraždy podle § 140 odstavec 2, 3 písmeno a), j) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že

dne [REDAKCE] 2025 po předchozím uvážení spočívajícím v naplánování zabití, tedy ve zvolení doby, místa, smrtících zbraní - 3 nožů, s nimiž již do objektu vstoupil, a typu oběti, již měla být žena, a posléze též ve zvolení konkrétní oběti menší a drobnější tělesné konstituce, v úmyslu usmrtit ubodáním nejméně jednu jemu neznámou osobu, v 8.21 hodin vstoupil do prodejny Action v [REDAKCE] Královéhradecký kraj, kde si následně ze sortimentu prodejny vybral kuchyňský nůž a zvolil konkrétní oběť a v 8.36 hodin v pravém zadním rohu prodejny tímto nožem zaútočil na poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] kterou ve 2 fázích útoku opakovaně bodal nožem, resp. posléze 2 noži do oblasti hlavy, krku, trupu a horních končetin. přičemž mezi 1. a 2. fází útoku vůči poškozené [REDAKCE] se na místě ocitla poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] kterou napadl shodným způsobem, tedy opakovaným bodáním nožem, a to do oblasti trupu, a svým jednáním způsobil oběma poškozeným zranění neslučitelná se životem, jimž na místě podlehly i přes bezprostřední, vysoce specializovanou lékařskou péči na nejvyšší možné úrovni současné medicíny, když konkrétně

- poškozená [REDAKCE] utrpěla krátce před smrtí celkem 26 bodnořezných ran, a to 5 ran na hlavě, 4 rány na krku, 11 ran na trupu a 6 ran na horních končetinách, z nichž 7 ran bylo potenciálně smrtících a 2 rány (rána na levém boku pronikající do levé pohrudniční dutiny s patrným průbodem dolního laloku levé plic a průbodem srdce a rána na levém boku kompletně přerušující břišní srdečnici a zraňující levou nadledvinu a levou ledvinu) smrtící, a bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo zevní a vnitřní vykrvácení z mnohočetných bodnořezných ran na hlavě, krku, trupu a horních končetinách, a
- poškozená [REDAKCE] utrpěla krátce před smrtí 4 bodnořezné rány na trupu, lokalizované na zádech a v pravé nadklíčkové krajině trupu při hranici s krkem, a bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo zevní a vnitřní vykrvácení rozvinuvší se v důsledku významné krevní ztráty utrpěné při bodnořezných poraněních trupu, přičemž významným zátěžovým faktorem urychlujícím nástup smrti poškozené a především negativně ovlivňujícím její šanci na přežití byla plynová žilní a paradoxní embolie srdce, která se u poškozené rozvinula krátce před její smrtí,

přičemž uvedeného jednání se mladistvý dopustil motivován jednak vizí realizovat na náhodně zvolených, pro něj zcela cizích, v jeho vnímání bezvýznamných a jemu zcela lhostejných osobách své zvrhlé násilné fantazie a sny a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

tohub po překonání svých slabostí, strachu a osobnostní bezvýznamnosti, jednak potřebou vyřešit svoji aktuální situaci - svůj konflikt s matkou a jejím přítelem, jejichž zcela oprávněný a logický požadavek nástupu do zaměstnání či na brigádu a vedení řádného života rezolutně odmítal a byl rozhodnutý neustoupit ze svého postoje za žádnou cenu.

Za toto trestní provinění mu bylo uloženo

- trestní opatření odnětí svobody v trvání 9 let, pro jehož výkon byl zařazen odděleně od ostatních odsouzených do věznice nebo ve zvláštního oddělení pro mladistvé,
- trestní opatření propadnutí věci, a to kuchyňského nože s černou rukojetí a steakového nože s dřevěnou rukojetí,
- ochranné opatření zabezpečovací detence.

2. Uvedeným rozsudkem krajský soud rovněž rozhodl o náhradě škody a nemajetkové újmy tak, že mladistvému uložil uhradit poškozeným na náhradu nemajetkové újmy:

- [redacted] narozenému [redacted] částku 4 000 000 Kč,
- [redacted] narozené [redacted], částku 4 000 000 Kč,
- [redacted] narozené [redacted] částku 3 000 000 Kč,
- [redacted] narozenému [redacted] částku 4 000 000 Kč,
- [redacted] narozené [redacted] částku 4 000 000 Kč,

a na náhradu škody:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 27 895 Kč s úrokem z prodlení od 15. 10. 2025 do zaplacení,
- Kooperativě pojišťovně a.s., Vienna Insurance Group, částku 945 668 Kč.

3. Proti uvedenému rozsudku podal odvolání jak mladistvý, tak i poškození [redacted] [redacted] (nar. [redacted], [redacted] (nar. [redacted], a Kooperativa pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group.

4. Mladistvý své odvolání podal prostřednictvím své obhájkyne, přičemž v odvolání uvedl, že odvolání podává výlučně proti výročkám o trestním opatření, o uložení zabezpečovací detence a o náhradě nemajetkové újmy. Výrok o trestním opatření je napadán pro nepřiměřenost uloženého trestního opatření odnětí svobody ve výměře 9 let vzhledem k podstatně snížené ovládací schopnosti mladistvého v době spáchání provinění. Soud prvního stupně výslovně akceptoval závěr znalkyně z oboru sexuologie MUDr. Sejbalové, že mladistvý jednal ve stavu podstatně snížené ovládací schopnosti, tedy ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 trestního zákoníku. Jedná se o jedno z nejvýznamnějších hledisek pro výrazné snížení trestní odpovědnosti, které má zásadní dopad na ukládaný trest. Nálezací soud však tuto skutečnost nezohlednil v potřebné intenzitě, když ve vztahu k úvaze o druhu a výměře ukládaného trestního opatření je tato okolnost toliko okrajově zmíněna, úvahy o významu u zjištění a vrozené parafilie ve vztahu ke spáchanému provinění absentují zcela. Uložené trestní opatření se dále jeví nepřiměřeným především v souvislosti se souběžným uložením trestního opatření odnětí svobody ve výměře 9 let a zabezpečovací detence. Takový souběh je extrémně zatěžující a v praxi znamená kumulativní výkon dvou nejprísnejších sankcí, což je u mladistvého neslučitelné s principem výchovného působení trestního řízení. Nálezací soud nedostatečně zvažoval, resp. takové úvahy zcela absentují, pokud je na místě zabezpečovací detence (která sama o sobě představuje zásadní omezení svobody, dlouhodobé a potenciálně časově neomezené), pak trestní opatření má být uloženo pouze v rozsahu nezbytném, nebo lze od potrestání upustit, jak bylo ostatně obhajobou navrhováno, s čímž se nálezací soud vypořádává ryze stroze, bez náležitých a očekávatelných úvah o působení takových opatření na obžalovaného a o zajištění ochrany společnosti. Soud však neprovedl žádné srovnání, proč by samotné ochranné opatření (zabezpečovací detence) nebylo dostatečné, a pouze formálně odmítl návrh obhajoby. Výrok o uložení zabezpečovací detence je napadán předně pro

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

jeho nepřezkoumatelnost, když vedle absence úvah naznačených výše v souvislosti s ukládáním trestního opatření odnětí svobody, není fakultativní možnost uložení takového ochranného opatření zdůvodněna prakticky vůbec. Znalkyně z oboru sexuologie MUDr. Sejblová uvedla, že sexuologické ochranné léčení je obtížné, nikoliv nemožné. Nálezací soud zcela rezignoval na jakékoli úvahy o tom, proč soud nepovažuje za možné jiné alternativní formy ochrany společnosti, například kombinaci přísnějšího trestního opatření a ochranného léčení, namísto čehož je toliko konstatováno, že jen odnětí svobody a zabezpečovací detence zajistí dostatečnou ochranu společnosti. Tímto způsobem je dle názoru obhajoby nepřipustně ukládána zabezpečovací detence jako určitá preventivní náhrada či pokračování trestního opatření odnětí svobody. Výrok o náhradě nemajetkové újmy považuje mladistvý za nesprávný pro jeho nepřezkoumatelnost a neodůvodněnost. Nálezací soud přiznal pozůstalým vysoké peněžité částky jako náhrady nemajetkové újmy v rozmezí 3 až 4 mil. Kč, celkem v rozsahu 19 000 000 Kč, které uložil mladistvému k zaplacení. Odůvodnění takového rozhodnutí je třeba považovat za zcela absentující, když nálezací soud zcela rezignoval na jakékoli individualizované odůvodnění jednotlivých nároků, absentuje provedení testu přiměřenosti vyžadované rozhodovací praxí při volném hodnocení požadavků na náhrady nemajetkové újmy (zejména ve vztahu k osobě mladistvého, který byl a je osobou bez příjmů, bez majetku, odsouzený k výkonu odnětí svobody a zabezpečovací detence), od čeho se odvíjí výše přiznaných částek, které soud považuje za přiměřené, a to zvláště za situace, kdy tyto požadavky, na rozdíl od škodních nároků připojených pojišťoven, nebyly náležitě doloženy. Proto mladistvý navrhuje, aby byl napadený rozsudek v napadených výrocích zrušen a aby odvolací soud sám nově rozhodl o upuštění od potrestání za současného uložení zabezpečovací detence, event. o podstatném snížení výměry trestního opatření odnětí svobody, a o přiměřených nárocích poškozených, nebo aby odvolací soud v rozsahu zrušení věc vrátil soudu prvního stupně.

5. Prostřednictvím společného zmocněnce podali odvolání proti rozsudku také poškození [REDAKCE] [REDAKCE] (nar. [REDAKCE]), a [REDAKCE] (nar. [REDAKCE]). Jejich společné odvolání napadá výrok o náhradě nemajetkové újmy těmto poškozeným. Uvedení poškození děkují za přiznané částky, které odpovídají uplatněným nárokům, avšak krajský soud zřejmě nedopatřením nerozhodl o úrocích z prodlení, jejichž přiznání též žádali, a napadené rozhodnutí je tak v této části neúplným. Proto poškození podávají proti napadenému rozsudku odvolání, a to toliko jen co do chybějící části rozhodnutí stran jejich nároku na náhradu úroků z prodlení. Žádají, aby odvolací soud potvrdil napadené rozhodnutí krajského soudu co do částek, jež byly poškozeným přiznány na náhradě nemajetkové újmy, a tento výrok doplnil tak, že se obžalovanému ukládá povinnost uhradit k rukám jejich zmocněnkyně poškozeným na náhradu nemajetkové újmy:

- [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] částku 4 000 000 Kč,
- [REDAKCE], narozené [REDAKCE] částku 4 000 000 Kč,
- [REDAKCE], narozené [REDAKCE] částku 3 000 000 Kč

to vše s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení.

6. Odvolání podala rovněž poškozená Kooperativa pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group, a to do výroku o náhradě škody, neboť nálezací soud rozhodl pouze o nároku ve výši 945 668 Kč (pojistné plnění vyplacené za pracovní úraz poškozené [REDAKCE]), avšak opomenul rozhodnout o nároku ve výši 922 969 Kč (pojistné plnění vyplacené za pracovní úraz poškozené [REDAKCE]), který byl rovněž řádně a včas uplatněn v trestním řízení. Kooperativa pojišťovna se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 922 969 Kč. Jednalo se o pojistné plnění, které pojišťovna poskytla na základě zákonného pojištění zaměstnavatele poškozené [REDAKCE] společnosti Action Retail Czech s.r.o., IČO: 03439747, za pracovní úraz poškozené [REDAKCE]. Výše škody byla doložena likvidačními zprávami a fakturou č. 2025/38 za služby při pohřbu. Kooperativa pojišťovna zaslala své připojení k trestnímu řízení prostřednictvím datové

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

schránky Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje. Týž den bylo zasláno i připojení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, které se týkalo vyplaceného pojistného plnění za pracovní úraz poškozené [REDAKCE]. Přihlášeným nárokem se soud tedy vůbec nezabýval, ačkoliv byl řádně přihlášen. V případě pochybností o důvodu či výši nároku, měl soud rozhodnout alespoň výrokem, jímž by pojišťovnu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Takový výrok ovšem v rozsudku uveden není. Proto poškozená navrhuje, aby Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a aby sám uložil obžalovanému povinnost nahradit Kooperativa pojišťovně, a.s. VIG, škodu ve výši 1 868 637 Kč (představující součet obou uplatněných nároků na náhradu škody).

7. Při veřejném zasedání u odvolacího soudu mladistvý i všichni poškození setrvali na svých písemných návrzích.
8. Protože Vrchní soud v Praze jako soud pro mládež neshledal důvod k zamítnutí či odmítnutí odvolání podle § 253 trestního řádu, přezkoumal při veřejném zasedání z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel jen tehdy, pokud mohly mít na správnost napadených výroků vliv.
9. Po seznámení se se spisovým materiálem a kontrole napadeného rozhodnutí ve shora vymezeném rozsahu dospěl vrchní soud k následujícím závěrům.
10. V řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, nebyly shledány žádné procesní vady, které by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a právo na obhajobu, a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost rozsudku, pokud jde o výroky o vině a trestním opatření. Orgány činné v trestním řízení respektovaly ustanovení trestního řádu garantující právo mladistvého na obhajobu, jakož i ustanovení směřující k řádnému objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení úplné dokazování a postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že mladistvý prohlásil svou vinu, krajský soud rozhodl o vině na základě tohoto prohlášení viny, které odpovídalo i důkazní situaci zjištěné v přípravném řízení. Krajský soud prohlášení viny přijal a následně mladistvého uznal vinným přesně podle podané obžaloby, což odpovídá tomu, jak mladistvý vinu prohlásil. Postup krajského soudu lze považovat za oprávněný a důvodný, neboť okolnosti, za kterých mladistvý vinu prohlásil, odpovídaly zákonným požadavkům, mladistvému se dostalo úplného a srozumitelného poučení o důsledcích jeho prohlášení viny a on toto prohlášení učinil dobrovolně a po poradě s obhájcem. Další dokazování pak krajský soud provedl pouze k otázkám ukládaných opatření. Provedené důkazy řádně vyhodnotil a vyvodil z nich i správné závěry pro své rozhodnutí o vině i o opatřeních, která jsou mladistvému ukládána. V tomto směru nelze soudu prvního stupně nic vytknout a na jeho přiléhavé odůvodnění lze odkázat.
11. Soud prvního stupně zcela správně vyhodnotil mimořádnou společenskou škodlivost jednání mladistvého, zvláště zavrženíhodný způsob spáchání trestního provinění a zvláště zavrženíhodnou pohnutku, zohlednil zvláště těžký a v podstatě nenapravitelný následek jeho jednání i osobnost mladistvého, a jestliže dospěl k závěru, že je zapotřebí uložit mu trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby zpřísněné podle § 31 odst. 3 z. s. m., tak nepochybil, neboť s ohledem na závěry znaleckých posudků je zřejmé, že uložení trestního opatření v základní výměře stanovené v § 31 odst. 1 z. s. m. by zjevně nepostačovalo. Stejně tak správně krajský soud uložil vedle uloženého trestního opatření nepodmíněného odnětí svobody i trestní opatření propadnutí věci a zejména ochranné opatření zabezpečovací detence, neboť jeho pobyt na svobodě je pro společnost nebezpečný a nelze očekávat, že by k dostatečné ochraně společnosti postačovalo uložené ochranné léčení. Všechny tyto skutečnosti krajský soud podrobně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

vysvětlil zejména v odstavcích 16 až 26 odůvodnění svého rozsudku, kde se zabývá osobností mladistvého, v odstavci 29, kde řeší společenskou škodlivost jeho jednání, a v odstavcích 30 až 31, kde odůvodňuje uložená opatření. Na všechny argumenty zde uvedené lze pro stručnost odkázat a není nutné je opakovat.

12. Jestliže mladistvý ve svém odvolání brojí proti výroku o trestním a ochranném opatření, tak jeho argumenty odvolací soud důvodnými neshledal. Mladistvý výroku o trestním a ochranném opatření vytýká jeho nepřiměřenost, a to jednak proto, že krajský soud při stanovení výše trestního opatření nepodmíněného odnětí svobody údajně dostatečně nepřihlédl k podstatně snížené ovládací schopnosti mladistvého v době spáchání provinění, a dále proto, že krajský soud uložil vedle přísného trestního opatření odnětí svobody rovněž zabezpečovací detenci, jejíž uložení ani dostatečně nezdůvodnil. K těmto námitkám odvolací soud uvádí následující. Pokud jde o uložené trestní opatření a jeho výměru, zde krajský soud postupoval zcela zákonným způsobem. Předně je nutno uvést, že krajský soud zcela důvodně neakceptoval návrh obhajoby, aby bylo upuštěno od potrestání a mladistvému bylo uloženo toliko ochranné opatření zabezpečovací detence. Takový postup by byl možný jedině v případě, že by byly splněny podmínky § 47 odst. 2 tr. zákoníku, tedy v případě, že pachatel spáchal zločin ve stavu zmenšené přičetnosti nebo ve stavu vyvolaném duševní poruchou, a nelze přitom očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti, a soud má za to, že zabezpečovací detence, kterou pachateli zároveň ukládá, zajistí ochranu společnosti lépe než trestní opatření. Takový závěr však v tomto případě učinit nelze. Upustit od potrestání lze totiž pouze v případě, že by uložení zabezpečovací detence bylo pro ochranu společnosti dostatečné, resp. vedlo by k lepšímu zajištění ochrany společnosti. Tento názor však odvolací soud nesdílí. Upuštění od potrestání by nepochybně vedlo u mladistvého k přesvědčení, že vlastně za nic nemůže a žádný trest si nezaslouží. Z hlediska individuální i generální prevence považuje odvolací soud shodně s nalézacím soudem za nezbytné, aby ochranné opatření bylo provázeno i trestním opatřením, kterým se mladistvému dostane odsudku jeho jednání. Tato potřeba je umocněna i postojem mladistvého, který svého jednání nelituje a neprojevil žádné známky lítosti či sebereflexe. I z tohoto důvodu považuje odvolací soud za nezbytné, aby trestním opatřením dostal mladistvý jasný signál, že jednání, kterého se dopustil, je naprosto neakceptovatelné a natolik závažné, že v žádném případě nepostačuje pouze uložení ochranného opatření. Trestní opatření přitom musí reflektovat zcela extrémní závažnost provinění, takže uložení trestního opatření při horní hranici zákonné trestní sazby je zcela případné. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani okolnost, že se trestního provinění mladistvý dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti. Podle závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie, konkrétně znalkyně MUDr. Petry Sejbalové, byly u mladistvého zcela zachovány rozpoznávací schopnosti, na druhé straně byly ovládací schopnosti obžalovaného podstatně sníženy, a to v důsledku poruchy sexuální preference typu [REDAKCE]. Za této situace lze dospět k závěru, že při samotném útoku mladistvý jednal ve stavu zmenšené přičetnosti pod vlivem situace, kterou sám vyvolal. Nelze však přehlédnout, že mladistvý své jednání dlouhodobě plánoval a připravoval, vyhledával si informace na internetu, zajistil si útočné zbraně, vybral cíl i den útoku, a teprve poté přikročil k vlastní realizaci. Při vyhledávání možného cíle svého útoku dokonce zvažoval i útok na děti v mateřské škole a poté zcela racionální úvahou vybral nejsnazší cíl. Lze jistě připustit, že byl do určité míry svou poruchou osobnosti ovlivněn již v této plánovací a přípravné fázi, avšak míra snížení ovládacích schopností v tomto stádiu byla nepochybně výrazně nižší a prakticky nijak jeho rozhodovací proces neovlivnila. Proto nelze vliv míry snížení ovládacích schopností přeceňovat. Toto snížení ovládacích schopností je dostatečně zohledněno již tím, že mladistvému nebyl ukládán trest na samé horní hranici zákonné trestní sazby, jak by se jinak nabízelo, ale rok pod touto hranicí. Uložení trestního opatření nepodmíněného odnětí svobody v trvání 9 let proto shledal odvolací soud zcela správným. Nezbytným pak je i uložení navazujícího ochranného opatření zabezpečovací detence, neboť ze znaleckých posudků (zejména znaleckého

posudku z odvětví sexuologie) jednoznačně vyplývá, že [REDAKCE] kterou mladistvý trpí, je neléčitelná, je dlouhodobého až trvalého charakteru, a hrozí u něj vysoké riziko recidivy násilného agresivně sadistického jednání. Znalci přitom rovněž uvádějí, že uložení ochranného léčení zabezpečovací detenci nahradit nemůže, neboť porucha osobnosti, kterou mladistvý trpí, je neléčitelná. Z hlediska ochrany společnosti je proto nezbytná izolace mladistvého, která i po výkonu trestu zajistí, že nebude pro společnost nebezpečný. Posledním opatřením, které bylo mladistvému uloženo, bylo trestní opatření propadnutí věci, které se týkalo nožů užitých při útoku. Jde o nástroje trestné činnosti, proto nalézací soud zcela správně uložil trestní opatření propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 24 odstavec 1 písm. d) z. s. m. Výroky o trestních opatřeních i ochranném opatření proto odvolací soud shledal zcela správnými.

13. Jestliže odvolací soud neshledal pochybení ve výroci o vině a o trestním i ochranném opatření, nelze totéž říci ohledně **výroků o náhradě škody a nemajetkové újmy**, kde se nalézací soud dopustil několika procesních pochybení.
14. Nejprve je nutné v teoretické rovině připomenout, že řízení o náhradě škody a nemajetkové újmy je řízením adhezním, kdy v trestním řízení, které je svou povahou veřejnoprávní, a jeho účelem je rozhodnout o vině a trestu (trestním opatření), je možné rozhodnout o ryze soukromoprávním nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy. K tomu, aby trestní soud mohl o tomto soukromoprávním nároku rozhodnout, je zapotřebí splnit několik kroků. Předně musí být nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy řádně uplatněn.
15. Podle § 43 odst. 3 tr. řádu je poškozený oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování. Na toto ustanovení pak navazuje procesní postup stanovený v § 206 odst. 2 tr. řádu, podle něhož „*po přednesení obžaloby se předseda senátu dotáže poškozeného, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích způsobené trestným činem nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem a v jakém rozsahu. Nedostavil-li se poškozený k hlavnímu líčení a je-li jeho návrh obsažen už ve spise, předseda senátu přečte tento návrh ze spisu.*“ Tento postup přitom není samoučelný. Přednesem obžaloby a uplatněním nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy se vymezuje rozsah řízení, které je vedeno, a právě díky tomuto vymezení obžalovaný ví, co čem se jedná a proti čemu se má případně bránit. Právě nedodržení tohoto ustanovení ze strany nalézacího soudu má za následek, že odvolací soud nemůže některým uplatněným nárokům vyhovět, přestože je považuje za oprávněné. Jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení (jehož správnost si odvolací soud prověřil i přehráním zvukového záznamu z hlavního líčení), po přednesu obžaloby ze strany státního zástupce soud nepostupoval zákonným způsobem ohledně uplatněných nároků na náhradu škody a nemajetkové újmy. V případě uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy ze strany poškozených pozůstalých měl soud dát slovo zmocněnkyni poškozených, která byla v jednacím síni osobně přítomna, a která měla návrh na náhradu nemajetkové újmy přednést. To však předseda senátu neučinil a namísto toho „konstatoval“, že poškození [REDAKCE] narozený [REDAKCE] narozená [REDAKCE] narozený [REDAKCE] a [REDAKCE] narozená [REDAKCE] se připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy každý ve výši 4 miliony Kč, a [REDAKCE] narozená [REDAKCE] s částkou 3 miliony Kč. Celé jejich připojení však nepřčetl, a zůstalo tak nevyřčeno, že kromě uvedené částky požadují tito poškození také úrok z prodlení. Zmocněnkyně poškozených byla předsedou senátu pouze vyzvána, aby se vyjádřila, zda na tomto nároku trvá, což ona potvrdila. Ani ona však neupozornila soud na skutečnost, že část uplatněného nároku spočívající v uplatněných úrocích z prodlení, nebyla čtena. Pokud jde o nároky na náhradu škody uplatněné Všeobecnou zdravotní pojišťovnou a Kooperativa pojišťovnou, ty v úvodu Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

hlavního líčení vůbec nezazněly. Jejich zástupci hlavnímu líčení přítomni nebyli a nemohli proto návrhy přednést, a soud, byť v úvodu hlavního líčení jejich nepřítomnost jakožto poškozených konstatoval, jejich připojení nepřečetl.

16. Odvolací soud proto musel vyřešit otázku, zda o těchto nárocích mohlo být vůbec rozhodováno, když nebyly vůbec (případně v celém rozsahu) předneseny či čteny v úvodu hlavního líčení. Přitom odvolací soud vycházel z ustálené judikatury, podle níž jde sice o procesní vadu, která však sama o sobě nebrání přiznání nároku, avšak jediné v případě, že jsou splněny další podmínky. Nejvyšší soud opakovaně vychází z toho, že pokud byl nárok poškozeného uplatněn řádně a včas, pak procesní pochybení spočívající v tom, že soud I. stupně nárok v hlavním líčení nepřečetl, zpravidla nemění nic na tom, že nárok byl uplatněn, a nezakládá bez dalšího důvod ke zrušení, **zejména pokud obviněný měl reálně možnost se s nárokem seznámit a vyjádřit se**. K tomuto závěru jsou použitelné zejména:
 - usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 819/2021 ze dne 29. 9. 2021 (výslovně řeší, že soud I. stupně nepřečetl návrh poškozeného dle § 206/2 a dovozuje, že to neodráželo účinky řádně uplatněného nároku)
 - usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1387/2017 ze dne 6. 12. 2017 (hodnotí dopad nedodržení § 206/2 na existenci/účinky nároku v adhezním řízení)
 - usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 676/2025 ze dne 26. 8. 2025 (řeší námitku „opomenutí přečtení“ a uzavírá, že jde o procesní výhradu, která sama o sobě typicky nezaloží dovolací důvod; podstatné je, zda byl nárok uplatněn a zda se s ním obviněný mohl seznámit).
17. Jak tedy vyplývá z výše citované judikatury, procesní vada spočívající v nepřečtení nároku poškozených nebrání tomu, aby byl následně nárok přiznán, ale jediné za situace, že obžalovaný (mladistvý) měl možnost se s ním seznámit a vyjádřit se k němu. To je v tomto řízení jednoznačně splněno v případě nároků na náhradu škody uplatněných Všeobecnou zdravotní pojišťovnou a Kooperativa pojišťovnou. Tito poškození totiž svůj nárok uplatnili již v přípravném řízení a mladistvý se s těmito nároky mohl seznámit v závěru přípravného řízení při závěrečném seznámení se spisem, jehož se osobně zúčastnil. Nic proto nebrání tomu, aby o těchto nárocích soud rozhodl. V případě nároků na náhradu nemajetkové újmy je situace odlišná. Tyto nároky byly uplatněny až po podání obžaloby a v době seznámení se spisem podle § 166 odst. 1 tr. řádu tedy mladistvý ani jeho obhájce neměli možnost se s těmito nároky seznámit. V rámci hlavního líčení pak byla připojení poškozených čtena pouze v rozsahu jistiny, nikoliv však ohledně uplatněných úroků z prodlení. Proto vyvstává otázka, zda úroky z prodlení lze poškozeným přiznat, když s takovýmto nárokem nebyl mladistvý v průběhu hlavního líčení vůbec seznámen a informace o uplatněném úroku z prodlení zazněla až v závěrečné řeči zmocněnkyně poškozených, a následně pak v podaném odvolání. Judikatura přitom zdůrazňuje, že soud musí postupovat tak, aby obžalovaný mohl realizovat právo vyjádřit se k řádně uplatněnému nároku. Současně však neplatí automaticky, že o nároku, který nebyl čten v hlavním líčení, se obžalovaný nemohl dozvědět. Nejvyšší soud v řadě věcí hodnotí, zda obviněný měl reálnou možnost seznámit se s uplatněným nárokem, i když nebyl přečten v hlavním líčení. Postačí, když připojení poškozeného bylo řádně založeno ve spise, který byl obhájce i mladistvému přístupný a kde se s ním mohli seznámit, a to tím spíše, že o jeho existenci věděli a také věděli, že na počátku hlavního líčení nebyl čten v celém rozsahu. Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 8 Tdo 819/2021 dokonce dovozuje, že vada spočívající v nepřečtení nároku na počátku hlavního líčení může být zhojena i v odvolacím řízení tím, že „*odvolání poškozeného s rekapitulací uplatněného návrhu na náhradu nemajetkové újmy bylo doručeno mladistvému i obhájce, ti byli přítomni veřejnému zasedání o odvolání mladistvého i poškozeného, v němž rovněž měli možnost se k uplatněnému nároku poškozeného vyjádřit*“. Judikatura dokonce připouští i možnost, aby úrok z prodlení byl uplatněn i dodatečně. Zatímco jistinu musí poškozený uplatnit včas, zákonný úrok z prodlení může poškozený doplnit až v odvolacím řízení, protože jde o příslušenství již

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

uplatněné pohledávky. Takto bylo rozhodnuto již rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 10. 1985 zveřejněný ve sbírce soudních rozhodnutí pod č. Rt 50/1986, na který navazuje novější judikatura, která zdůrazňuje i „oddělitelnost“ výroku o úrocích a možnost požadovat je odděleně a i později. Např. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1292/2016, který byl zveřejněn ve Sbírce soudních rozhodnutí pod č. Rt 42/2017, je výslovně uvedeno, že „... úrok z prodlení ... lze i v rámci trestního řízení poškozeným požadovat k úhradě v adhezním řízení ... odděleně od uplatněného nároku na náhradu škody, a to i později...“. Okamžik prodlení pak judikatura (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2013, sp. zn. 8 Tdo 569/2013) řeší tak, že k prodlení dochází uplynutím doby splatnosti. Nebyla-li doba splatnosti dohodnuta, stanovena právním předpisem ani určena v rozhodnutí, nastává posledního dne poté, co byl dlužník vyzván věřitelem k plnění a od následujícího dne začíná prodlení. Vzhledem k tomu, že u nároku na náhradu škody není v občanském zákoníku určena doba splnění, je třeba vycházet z tohoto, že škůdce je povinen plnit první den poté, co byl věřitelem o splnění požádán. V dané věci tento okamžik nastal v případě uplatněných nároků na náhradu škody ze strany VZP a Kooperativa pojišťovny v okamžiku seznámení mladistvého se spisem, v případě uplatněné nemajetkové újmy v okamžiku, kdy byl při prvním hlavním líčení tento návrh konstatován soudem. To, že nebyla čtena část připojení týkající se úroků z prodlení, na vzniku prodlení ohledně uplatněné jistiny, od níž se pak úrok z prodlení odvíjí, nic nemění.

18. S ohledem na vše výše uvedené tedy odvolací soud uzavírá, že i přes procesní pochybení soudu prvního stupně nic nebrání tomu, aby o uplatněných nárocích na náhradu škody a nemajetkové újmy bylo rozhodnuto v celém jejich uplatněném rozsahu, neboť i s těmi částmi uplatněných nároků, o nichž se v hlavním líčení nehovořilo, byl mladistvý i jeho obhájce podrobně seznámen v odvolacím řízení, kde měl také možnost se k nim vyjádřit. Vrchní soud proto po věcné stránce posoudil jednotlivé uplatněné nároky.
19. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojila **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, která podáním ze dne 5. 5. 2025 (č.l. 579) uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 27 895 Kč. Jednalo se o náklady na hrazené služby poskytnuté poškozeným. Výši svého nároku řádně doložila rozpisem nákladů (č.l. 581), a vyúčtováním zdravotní péče (č.l. 588-591), jejichž součástí je i potvrzení o tom, že tyto náklady byly zdravotnickému zařízení proplaceny. Soud prvního stupně shledal požadavek poškozené za oprávněný co do důvodu, tak do výše požadované náhrady a uložil mladistvému povinnost uhradit na náhradu škody částku 27 895 Kč s úrokem z prodlení od 15. 10. 2025 do zaplacení. Přitom se však dopustil procesního pochybení, neboť o náhradě škody rozhodl, aniž by provedl důkazy výši škody prokazující. Proto vrchní soud při veřejném zasedání o odvolání provedl výše uvedené důkazy, z nichž byla škoda stanovena. Proti tomuto výroku žádné odvolání podáno nebylo, a byť v tomto výroku zcela absentuje určení výše úroku z prodlení (nebo alespoň uvedení, že jde o zákonný úrok z prodlení, což by umožňovalo jej vyčíslit), nemohl odvolací soud do tohoto výroku nijak zasáhnout, a proto tento výrok nebyl rozhodnutím odvolacího soudu nijak dotčen.
20. V případě poškozené **Kooperativa pojišťovny** však bylo zjištěno, že soud prvního stupně nepostupoval správně, když vzal v úvahu pouze část pohledávek uplatněných tímto poškozeným, a navíc ani v případě tohoto poškozeného neprovedl žádný důkaz, který by existenci či výši jeho pohledávky prokazoval. I v tomto případě tedy musel Vrchní soud dokazování doplnit. Poškozená Kooperativa pojišťovna se připojila k trestnímu řízení s celkem 2 nároky.
21. Prvním je připojení s nárokem na náhradu škody ve výši 945 668 Kč, což je plnění vyplacené pozůstalým za usmrcení posouzené jako pracovní úraz [REDAKCE] (č.l. 598). Přílohami tohoto připojení jsou listiny osvědčující způsob výpočtu uvedené částky i právní důvod jejího vyplacení. Vyplacení uvedené částky je řádně doloženo dnem 5. 5. 2025. Částka se skládá z pohřebního ve výši 43 468 Kč a jednorázového odškodnění pozůstalých 2 x 451 100 Kč (otec +

matka). Jde o hlášení pojistné události (č.l. 602), záznam o úrazu (č.l. 603-604), fakturu za pohřeb [REDACTED] (č.l. 605 - 606) a likvidační zprávu (č.l. 612 - 614).

22. Druhým pak je připojení s nárokem na náhradu škody ve výši 922 969 Kč, což je plnění vyplacené pozůstalým za usmrcení posouzené jako pracovní úraz [REDACTED] (č.l. 616). Přílohami tohoto připojení jsou listiny osvědčující způsob výpočtu uvedené částky i právní důvod jejího vyplacení. Vyplacení uvedené částky je řádně doloženo dnem 5. 5. 2025. Částka se skládá z pohřebního ve výši 20 769 Kč a jednorázového odškodnění pozůstalých 2 x 451 100 Kč (otec + matka). Jde o hlášení pojistné události (č.l. 620), záznam o úrazu (č.l. 621-622), fakturu za pohřeb [REDACTED] (č.l. 623 - 624) a likvidační zprávu (č.l. 627 - 629).
23. Krajský soud, jak již bylo výše uvedeno, zcela přehlédl existenci připojení s prvním výše uvedeným nárokem a poškozené Kooperativa pojišťovně přiznal pouze náhradu škody ve výši 922 969 Kč, což je plnění vyplacené pozůstalým za usmrcení posouzené jako pracovní úraz [REDACTED]. Odvolání proti tomuto výroku podávala poškozená Kooperativa pojišťovna, která se odvoláním domáhá, aby bylo rozhodnuto o celém uplatněném nároku, tedy o obou uplatněných pohledávkách. Odvolací soud shledal toto odvolání důvodným. Po doplnění dokazování, které se týkalo obou uplatněných nároků, a které umožnilo mladistvému, aby se k této pohledávce vyjádřil, shledal odvolací soud oba uplatněné nároky zcela oprávněnými a doloženými, když škoda poškozené vznikla nepochybně v přímé příčinné souvislosti s jednáním mladistvého. Proto Vrchní soud zrušil výrok o náhradě škody poškozeného Kooperativa pojišťovny a sám znovu rozhodl tak, že mladistvému uložil povinnost uhradit poškozené Kooperativa pojišťovně a.s. na náhradu škody částku v celkové výši 1 868 637 Kč představující náhradu pojistného plnění vyplaceného za pracovní úraz poškozené [REDACTED] ve výši 945 668 Kč, a náhradu pojistného plnění vyplaceného za pracovní úraz poškozené [REDACTED] částku 922 969 Kč.
24. Pokud jde o nároky na náhradu nemajetkové újmy, kterou prostřednictvím své zmocněnkyně uplatnili pozůstalí [REDACTED] narozený [REDACTED] narozená [REDACTED] a [REDACTED] narozená [REDACTED] zde je nutné dát za pravdu argumentaci uvedené v odvolání mladistvého, že nalézací soud zcela rezignoval na jakékoli individualizované odůvodnění jednotlivých nároků, abscentuje provedení testu přiměřenosti a není vysvětleno, od čeho se odvíjí výše přiznaných částek, které soud považuje za přiměřené. K trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojili rodiče poškozené [REDACTED] její sestra a dále rodiče poškozené [REDACTED]. Každý z poškozených rodičů požadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 4 000 000 Kč, sestra poškozené [REDACTED] částku 3 000 000 Kč. Krajský soud návrhu poškozených vyhověl a odůvodnil to tím, že *požadavky poškozených jsou zcela oprávněné, když lidský život nelze nahradit žádnou finanční částkou. Zcela nepochybně se ztráta dítě, resp. sestra, je výrazným zásahem do života pozůstalých. Soud nemohl nepřihlédnout i k postoji obžalovaného, kterému je osud pozůstalých zcela lhostejný, nijak se neomluvil, neprojevil lítost nad svým jednáním. Takový postoj samozřejmě má negativní dopad na pozůstalé. Nelze pominout, že manželé [REDACTED] a jejich dcera ztratili dceru/sestru nečekaně a brutálním způsobem. Obdobný závěr lze učinit i u manželů [REDACTED]. Soud proto obžalovaného ml. [REDACTED] zavázal povinností uhradit na náhradu nemajetkové újmy [REDACTED] částku 4 000 000 Kč, [REDACTED] narozené [REDACTED] částku 4 000 000 Kč, [REDACTED] narozené [REDACTED] částku 3 000 000 Kč, [REDACTED] částku 4 000 000 Kč a [REDACTED] částku 4 000 000 Kč. Takovéto odůvodnění by mohlo obstát pouze co do důvodnosti nároku na náhradu nemajetkové újmy, avšak nijak nevysvětluje přiznanou výši satisfakce.*
25. Podle § 2959 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní utrapy manželů, rodičů, dítěte nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2957 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, věru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. S ohledem na znění citované zákonné úpravy je tedy nepochybné, že je zcela na místě přiznat poškozeným pozůstalým finanční odškodnění jako náhradu nemajetkové újmy způsobené jejich duševním utrpením způsobeným usmrcením blízkého člověka.

26. Relevantní judikatura (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 16/04; nález Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14; nález Ústavního soudu ze dne 9. 8. 2016, sp. zn. I. ÚS 3456/15; rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018) již jednotně stanovila rozhodná kritéria pro stanovení relutární náhrady, jimiž jsou zejména na straně poškozeného a osob jemu blízkých a) intenzita jejich vztahu, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) případná existenční závislost na zemřelém a d) případné poskytnutí jiné satisfakce; na straně škůdce se pak jedná o e) postoj škůdce, f) dopad události do jeho duševní sféry, g) majetkové poměry škůdce a h) míra zavinění.
27. Pokud pak odvolací soud v dané věci hodnotil konkrétní hlediska vymezená výše uvedenou judikaturou, je třeba konstatovat následující. Všichni poškození svůj vztah k oběti podrobně popsali v připojení k trestnímu stíhání, které učinili prostřednictvím své zmocněnkyně, i v prohlášení oběti o dopadech trestné činnosti. V připojení k trestnímu stíhání na č.l. 1026-1029 (pozůstalí po zavražděné [REDAKCE] a na č.l. 1031-1034 (pozůstalí po [REDAKCE] poškození podrobně popisují, jakým způsobem zasáhla smrt obětí do jejich života a jaký vztah s obětí měli. Doložili rovněž potvrzení o psychiatrické či psychologické pomoci, kterou museli využít. [REDAKCE] zemřela ve věku pouhých [REDAKCE] let, [REDAKCE] ve věku [REDAKCE] let, šlo tedy o osoby na vrcholu životních sil, ekonomicky aktivní, které měl čekat ještě dlouhý život, který však mladistvý násilně, brutálně a hlavně zcela bezdůvodně ukončil. Trauma, které pozůstalí pocítují, je tedy mimořádné, neboť smrt byla nečekaná a šokující. Intenzita újmy je navíc zvýšena i tím, že událost byla silně medializovaná. Poškození odkazují také na ustálenou judikaturu týkající se nemateriální újmy a dovozují proto, že náhrada nemajetkové újmy by měla činit v případě pozůstalých rodičů 4 000 000 Kč, v případě pozůstalé sestry 3 000 000 Kč.
28. Odvolací soud výši nároku přezkoumal a dospěl k následujícím závěrům. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy, ten se řídí ustanoveními § 2956 a 2957 občanského zákoníku, podle nichž „vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní utrapy. Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.“ Podle § 2971 občanského zákoníku „odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pobutky zvlášť zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.“. Vzhledem k tomu, že žádný právní předpis nestanoví způsob výpočtu přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, nezbyvá soudu, než vycházet při jeho stanovení z tzv. „zásady slušnosti“ a znění § 2955 občanského zákoníku, podle něhož „nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.“ Úvaha soudu přitom nemůže být zcela volná, ale musí se odvíjet od výše uvedených hledisek. Judikatura se v současné době již ujednotila na způsobu výpočtu výše odškodného. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018 zveřejněný ve sbírce Soudních rozhodnutí pod č. R 85/2019 civ. uvádí, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

že za základní částku náhrady, modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. U úmyslného usmrcení (vraždy) aproboval také Nejvyšší soud jako přiměřené právě cca trojnásobné navýšení náhrady (Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3111/2018). Obdobně situaci řeší i další judikatura nejvyššího soudu (rozhodnutí č. 85/2019 Sb. rozh. obč.; rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019, příp. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2022, sp. zn. 25 Cdo 1887/2021).

29. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že výše satisfakce se odvíjí od základní částky náhrady, za kterou lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Průměrná hrubá měsíční nominální mzda v ČR za celý rok 2024 dosáhla částky 46 165 Kč, její dvacetinásobek tedy představuje částku 923 300 Kč. Poškození ve svém připojení uplatňují více než čtyřnásobné navýšení této základní částky, a to s ohledem na zcela mimořádné okolnosti způsobené smrti. Vrchní soud pak s touto úvahou souhlasí. Jestliže při úmyslném usmrcení aprobuje judikatura trojnásobné navýšení základní částky, tak je nutno uvést, že i v rámci spáchaných vražd tento případ výrazně vybočuje svou brutalitou, bezcitností a bezdůvodností. Nelze přehlédnout ani cynický postoj mladistvého, který neprojevil ani náznak lítosti, za čin se neomluvil a neprojevil ani žádnou jinou formu satisfakce. Proto požadavek poškozených na náhradu nemajetkové újmy ve výši 4 000 000 Kč pro rodiče obou obětí a 3 000 000 Kč pro sestru [REDAKCE] považuje odvolací soud za přiměřené. Odvolací soud nevidí ani důvod pro modifikaci výše náhrady z toho důvodu, že poškozený po dlouhou dobu nebude výdělečně činný. Je sice pravdou, že při rozhodování o náhradě nemajetkové újmy by soud měl přihlídnout i k majetkovým poměrům mladistvého, protože peněžitá satisfakce by měla být určena v takové částce, jejíž zaplacení nepředstavuje pro mladistvého likvidační důsledek vzhledem k jeho věku a z něj vyplývajícím předpokladům uhradit vzniklou újmu do budoucna za současného zachování možnosti vést snesitelný a důstojný život § 1 odst. 2 z. s. m. Tento moderační princip má však jen podpůrnou povahu. V dané věci odvolací soud s ohledem na postoj mladistvého nevidí sebemenší důvod, proč by měl být tento moderační princip uplatňován. Následek způsobený mladistvým je natolik extrémní, že stanovení satisfakce v „nelikvidační“ výši (tedy řádově v desetitísících korun) by bylo výsměchem spravedlnosti a pozůstalým. Odvolací soud proto zcela akceptuje návrh poškozených na výši satisfakce s tím, že újma, kterou utrpěli rodiče obou obětí, je v zásadě shodná, a proto i výše satisfakce je shodná. V případě sestry [REDAKCE] pak náhrada byla stanovena o 25 % nižší s ohledem na odlišný rodinný vztah.
30. I přes vše výše uvedené však odvolací soud dospěl k závěru, že rozhodnutí krajského soudu není správné a je nutné je modifikovat, a to ze dvou důvodů. Prvním důvodem je absence rozhodnutí o uplatněných úrocích z prodlení. Úroky z prodlení jsou zákonným příslušenstvím pohledávky, byly řádně uplatněny a mělo proto o nich být rozhodnuto. Procesní situace u jednotlivých poškozených pozůstalých je však odlišná. Zatímco poškození [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] podali proti výroku o náhradě nemajetkové újmy odvolání, poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] tak neučinili. Byť tedy na úrok z prodlení mají nárok všichni poškození, mohl jej odvolací soud přiznat pouze těm poškozeným, kteří se proti jeho absenci odvolali. V případě manželů [REDAKCE] soud mohl pouze na základě odvolání mladistvého rozhodnout tak, že doplnil chybějící výrok, kterým poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
31. Druhým důvodem nesprávnosti rozhodnutí nalézacího soudu je pak skutečnost, že poškození již část uplatněného nároku obdrželi od Kooperativa pojišťovny. Ta totiž poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplatila plnění ve výši 945 668 Kč. Tato částka se skládá z pohřebního ve výši 43 468 Kč a jednorázového odškodnění pozůstalých 2 x 451 100 Kč (otec + matka). Stejná situace je i v případě poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. Těm Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

pojišťovna vyplatila plnění ve výši 922 969 Kč, které se skládá z pohřebného ve výši 20 769 Kč a jednorázového odškodnění pozůstalých 2 x 451 100 Kč (otec + matka). Jednorázové odškodnění přitom má stejnou povahu jako uplatněný nárok na náhradu nemateriální újmy, kterou má platit mladistvý, a kterou po něm pojišťovna jako regresní nárok požaduje. Je tedy zřejmé, že poškození [redacted], [redacted] a [redacted] již část plnění obdrželi, a o tuto částku je zapotřebí snížit plnění, které jim ještě náleží. Proto odvolací soud u těchto poškozených změnil výši plnění, kterou by měli od mladistvého ještě obdržet.

32. Z výše uvedených důvodů odvolací soud na základě všech podaných odvolání částečně zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy poškozených [redacted] narozeného [redacted] narozené [redacted] narozené [redacted] a Kooperativa pojišťovny a.s., Vienna Insurance Group, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu při nezměněném výroku o vině, trestním opatření, zabezpečovací detenci a náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR rozhodl tak, že mladistvému uložil nahradit poškozenému [redacted] narozenému [redacted] částku 3 548 900 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení, poškozené [redacted] narozené [redacted] částku 3 548 900 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení, poškozené [redacted] narozené [redacted] částku 3 000 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ode dne následujícího po prvním dni hlavního líčení (tj. od 15. 10. 2025) do zaplacení, [redacted] narozenému [redacted] částku 3 548 900 Kč, a [redacted] narozené [redacted] částku 3 548 900 Kč. Všichni uvedení poškození pak byli se zbytkem svých nároků odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Současně soud nově stanovil výši náhrady škody pro poškozenou Kooperativa pojišťovnu na částku 1 868 637 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud jako soud pro mládež.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch mladistvého, mladistvý pak pro nesprávnost výroku, který se jej bezprostředně dotýká.

Mladistvý může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 8. ledna 2026

JUDr. Jiří Bednář, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

